

זוהר לביא:

**„אני משלם אגרה,
מגיע לי, דאלאס'!”**

על מה שאנשים מוציאים כסף — ועוד ברצינות כליכך תהומית. זוהר לביא, מנהל הפירסום של חברה קבלנית גדולה, פירסם מודעה על חשבוננו, שבה מחתה על הפסקת שידור סידרת הטלוויזיה „דאלאס”. אני לא יודעת אם הוא יצליח להחזיר את הסידרה הפנויה לרית אל המסך, כדי שנדע סוף-סוף אם גייאר רצח את פאמלה, את סו אלן או את כריסטין. דבר אחד בטוח: זוהר לביא הצליח לעשות יחסי-ציבור לא-רגילים, קודם כל לעצמו. השאלה היא, כמה כסף שווה לו להשקיע ביחסי-ציבור האלה.

מר לביא אינו איש שניתן להשיגו בצילצול טלפון אחד. מאז פירסום המודעה, האיש פשוט על תקן של תפוס. טילפנתי פעם אחת, והוא היה עסוק עם גליצה“ל. טילפנתי פעם שנייה, והוא היה עסוק עם קול-ישראל. טילפנתי פעם שלישית, והתפללתי בלובי שהוא לא יהיה עסוק עם הטלוויזיה. תפילתי נענתה, ואני הצלחתי להפיק מפיו של זוהר לביא את המרגליות הבאות:

תראי, זה לא סתם שאני פירסמתי את המודעה. הקדשתי לזה טיפה בדיקה, טיפה מחשבה, והגעתי למסקנה של-75 אחוז מהצופים בטלוויזיה היה חשוב לצפות בדאלאס. דאלאס נחשבה לסידרה הטובה ביותר והפופולרית ביותר.

אנשים לא אוהבים כשלוקחים מהם משהו שהם אוהבים. כאורחים, יש לנו חלק בתקציב של רשות-השידור. אנחנו משלמים אגרה, ומגיע לנו להתערב בקניית הסרטים. האגרה עולה הרבה מאוד כסף, מגיע לי לקבוע עבור מה שאני משלם. מותר לי להקים קול ולמחות, על שלא קונים בכסף שלי עוד סרטים של דאלאס. השאלה היא רק, אם הקול שלי יישאר קול יחיד, ואז לא עשיתי כלום, או אם יצטרפו אלי קולות אחרים, ואז נצליח להשפיע שיחזירו את הסידרה.

● **כמה עתה רך המודעה?**

הרבה כסף, אבל יש לי כסף. פירסמתי מודעה, ועוד לפני שפורסמה, הכניס עיתון-הערב את המודעה כידיעה. השתלם לי להשקיע במודעה, במיוחד שעוד לפני שעיתון-הערב יצאו לרחוב, כבר התקשרו אלי מקול-ישראל ומגליצה“ל.

● **פירכמת תיבת-דואר. קיבמת תרומות או תגובות?**

היום זה היום הראשון, יכול להיות שהגיעו מעטפות. אני יודע, שאחרי שראיינו אותי ברדיו, מייד הגיעו מבול של טלפונים.

● **אנחנו בעיצומה של מילחמה. אתה חושב ש„דאלאס” זה הדבר הכיחשוב כרגע?**

אנחנו ארץ דמוקרטית. ואני לא חושב שצריך להתעסק רק במילחמה, אלא גם בדברים אחרים. דאלאס היתה תוכנית פופולרית, היו צריכים לעשות הכל, את כל המאמצים, כדי לקנות סרטים נוספים ולהקרין אותם.

לו קידר:

**„אני לא דומה
לדמות שבסדרט!”**

לו קידר, מזכירתה של גולדה מאיר, מגולמת בסידרת הטלוויזיה „גולדה” על-ידי השחקנית אן ג'קסון.

פניתי ללו קידר ושאלתי אותה: ● **את מרוצה מדמותך בסדרט?** זו בכלל לא אני. אני בכלל לא דומה לדמות שבסרט. אן ג'קסון היא שחקנית מצויינת, אך היה לי לא נעים לצפות בה מציגה אותי.

מה אני יכולה לעשות? הקולנוע לא תמיד תואם את החיים.

אברהם בורג, בנם של ד"ר יוסף בורג ואשתו, רבקה, עורר תדהמה רבה כאשר הביע את מחאתו נגד המילחמה ודרש מראשי-הממשלה את הפסקתה. אחרי שהדבר זכה בפירסום, ניתן היה לצפות מאברהם בורג — צנחן מצטיין, שנפצע בצניחה ולמרות זאת גוייס והשתתף בפלישה ללבנון בתפקיד קרבי — שישמור על פרופיל נמוך. אך לא. השבוע שוב הגיש אברהם בורג עטיציה לראשי-הממשלה, בשמו ובשם חבריו בתנועת „חיילים נגד שתיקה”.

במסיבת-העיתונאים שכינסה הקבוצה, דיבר אבי בורג והסביר את עמדתו בקול נעים, תרבותי, כשהוא מצטט מהכתובים, ועורר כבוד רב.

פניתי אל אמו של סגן (מיל') אברהם בורג, רבקה, רעייתו של יוסף בורג. רבקה בורג, שמישפחתה ניצלה על-ידי בעלה-הבית הערבי שלה בעת הפוגרום בחברון ב-1929, יודעה בדעותיה הניציות. פניתי אליה ואמרתי:

● **אני מבקשת לדבר אתך על בנך, אבי בורג.**

שמו אברהם, ולא אבי. אני מבקשת תגובתך על התכטאויות בנך, אברהם.

מה יש לי להגיב על זה? הוא בן-אדם מבוגר, עצמאי, יש לו דעות. והוא מביע אותן.

● **דיעותיו מנוגדות לדיעתך.** מניין לך לדעת? איש לא שמע מפני דיעה, לא לכאן ולא לכאן. מאז פרוץ המילחמה לא הבעתי דעתי בפומבי, או שלא בפומבי. בני הוא אדם עצמאי, אנחנו הינכנו אותו להיות ישר עם עצמו, להגיד את אשר על ליבו. ● **האם דיעותיו, והעובדה שהוא מביע אותן בפומבי, אינן פוגעות בך?** מה יש פה לפגוע? מה, הוא עשה דבר רע, יוצאי דופן? הוא הביע דיעה אחרת בצורה מכובדת, נאה, מחונכת, בשפה מקובלת.

רבקה בורג:

**„חינכנו את אברהם
להיות ישר ועצמאי!”**

לו קידר, מזכירתה של גולדה מאיר, מגולמת בסידרת הטלוויזיה „גולדה” על-ידי השחקנית אן ג'קסון.

פניתי ללו קידר ושאלתי אותה: ● **את מרוצה מדמותך בסדרט?** זו בכלל לא אני. אני בכלל לא דומה לדמות שבסרט. אן ג'קסון היא שחקנית מצויינת, אך היה לי לא נעים לצפות בה מציגה אותי.

מה אני יכולה לעשות? הקולנוע לא תמיד תואם את החיים.

אברהם בורג, בנם של ד"ר יוסף בורג ואשתו, רבקה, עורר תדהמה רבה כאשר הביע את מחאתו נגד המילחמה ודרש מראשי-הממשלה את הפסקתה. אחרי שהדבר זכה בפירסום, ניתן היה לצפות מאברהם בורג — צנחן מצטיין, שנפצע בצניחה ולמרות זאת גוייס והשתתף בפלישה ללבנון בתפקיד קרבי — שישמור על פרופיל נמוך. אך לא. השבוע שוב הגיש אברהם בורג עטיציה לראשי-הממשלה, בשמו ובשם חבריו בתנועת „חיילים נגד שתיקה”.

במסיבת-העיתונאים שכינסה הקבוצה, דיבר אבי בורג והסביר את עמדתו בקול נעים, תרבותי, כשהוא מצטט מהכתובים, ועורר כבוד רב.

פניתי אל אמו של סגן (מיל') אברהם בורג, רבקה, רעייתו של יוסף בורג. רבקה בורג, שמישפחתה ניצלה על-ידי בעלה-הבית הערבי שלה בעת הפוגרום בחברון ב-1929, יודעה בדעותיה הניציות. פניתי אליה ואמרתי:

● **אני מבקשת לדבר אתך על בנך, אבי בורג.**

שמו אברהם, ולא אבי. אני מבקשת תגובתך על התכטאויות בנך, אברהם.

מה יש לי להגיב על זה? הוא בן-אדם מבוגר, עצמאי, יש לו דעות. והוא מביע אותן.

● **דיעותיו מנוגדות לדיעתך.** מניין לך לדעת? איש לא שמע מפני דיעה, לא לכאן ולא לכאן. מאז פרוץ המילחמה לא הבעתי דעתי בפומבי, או שלא בפומבי. בני הוא אדם עצמאי, אנחנו הינכנו אותו להיות ישר עם עצמו, להגיד את אשר על ליבו. ● **האם דיעותיו, והעובדה שהוא מביע אותן בפומבי, אינן פוגעות בך?** מה יש פה לפגוע? מה, הוא עשה דבר רע, יוצאי דופן? הוא הביע דיעה אחרת בצורה מכובדת, נאה, מחונכת, בשפה מקובלת.